

گنج دشت «گریانه»

عکس و متن از دروگر

تابستان برای کشاورزان روزهای خوشه چینی است، روزهایی که برخلاف بسیاری از مردم شهر، این قشر مزد درنج خود را می گیرند.

این روزها اگر چه برداشت گندم در شهرستان زیر کوه تقریباً به پایان رسیده اما در گوشه ای از این آب و خاک داستان برداشت به گونه ای دیگر است.

خروس خوان صبح پس از اقامه نماز راهی روستایی در منطقه بیلاقی شهرستان زیر کوه به نام «پیشبر» می شویم، به اتفاق جمعی از کشاورزان به سمت ارتفاعات جنوبی روستا حرکت می کنیم، پوشش خاص کشاورزان محلی در این فصل سال و استفاده از لباس های گرم و شال هایی که بر سر و صورت پیچیده بودند، حکایت از سردی هوا در این منطقه داشت.

مسیر خاکی و پر پیچ و خم است و سر بالایی های خطرناک و صعب العبور سبب شده تا هر وسیله ای قادر به تردد در این مسیر نباشد، بیشتر کشاورزان با موتور و تراکتور و عده ای با استفاده از ماشین های کمک دار این مسیر را طی می کنند.

اشعه های گرما بخش خورشید آرام آرام نمایان می شود، اما سوز ما همچنان باقی است، گویا در میانه فصل زمستان به سر می بریم.

با طلوع نخستین اشعه های خورشید به محلی می رسیم به نام دشت گریانه، دشتی که تا چشم کار می کند مملو از بوته های طلایی گندم است.

دشت گریانه منطقه ای است در مرز مشترک بین شهرستان زیر کوه و در میان با ارتفاعی حدود ۲ هزار و ۸۰۰ متر از سطح زمین. کشاورزی می گوید: سوز سرما و وزش باد سرد سبب جاری شدن اشک از چشم انسان می شود و نام گریانه به همین خاطر برای این منطقه انتخاب شده است.

«حسن احمدی» می گوید: سال هاست که کشاورزان روستاهای شهرستان زیر کوه و در میان در این دشت وسیع به کاشت گندم می پردازند و بیشتر آن ها از روستاهای پیشبر، بقال، فخرآباد، گیت و تخته جان هستند. با رسیدن همه و فراهم شدن مقدمات کار، تلاش آغاز می شود و خوشه های طلایی گندم با دستان پینه بسته کشاورزان این منطقه درو می شود، گندم ها به محض درو شدن توسط عده ای با استفاده از ساقه های سبز بسته بندی می شود تا باد و توفان باعث جابه جاشدن آن نشود.

در حالی که برداشت گندم از دشت های زیر کوه روز هاست که به پایان رسیده اما در گوشه و کنار این گندم زار عظیم هنوز ساقه بعضی از گندم ها سبز بود و این نشان دهنده سرمای هوا در این منطقه است.

کاشت گندم در گریانه از نیمه فروردین آغاز می شود.

یکی از کشاورزان این منطقه می گوید: معمولاً کاشت گندم در دشت ها قبل از اسفند ماه انجام می شود، اما به دلیل سرمای بیش از حد در این منطقه کاشت گندم در گریانه از نیمه فروردین ماه به بعد آغاز می شود.

«محمد علی آقایی» خاطر نشان می کند: سرمای هوا به حدی است که در حالی که در همه جای استان محصول گندم برداشت شده است اما در دشت گریانه کشاورزان از اوایل مرداد ماه شروع به برداشت این محصول می کنند و هنوز قسمت هایی از منطقه زیر کشت، سبز است.

به گفته یکی از کشاورزان روستای پیشبر، گندم این منطقه بدون استفاده از هیچ گونه کود شیمیایی تولید می شود و از کیفیت بسیار بالایی برخوردار است و نانی که از این گندم تهیه می شود، بسیار خوشمزه است. کار و تلاش برای برداشت گندم در خنکای دلنشین هوا ادامه دارد.

لحظاتی را با چای آتشی مهمان کشاورزان پرتلاش این منطقه می شویم، کشاورزان اما خواسته هایی از مسئولان دارند، آن ها خواستار تسطیح جاده دشت گریانه هستند، جاده ای که حوادث و اتفاقات آن بارها سبب از بین رفتن محصولات کشاورزان شده است.

